

מיפלות

יש רכילות אין פחרון

איך להוציא 240 אלף פלושים בגדה וברצועה מן המחנות שלהם?

"משה דיין הוא קיסר השטחים!" קרא לטיף דורי, מהעסקנים הצעירים של מפ"ם. "השמצה!" זעמו אנשי רפ"י במיפלת העבודה, ותבעו מגולדה להעניש את מפ"ם.

רכילות פוליטית מסוג זה, התופסת ב"ישראל את מקום הוויכוח הפוליטי האמיתי, מילאה בשבועות האחרונים את העיניים, בצד הרכילות על הוויכוח בין דיין, יגאל אלון ופינחס ספיר בצמרת המערך. תוך כדי כך נשכה לגמרי מי גרם לוויכוח, שעורר תסיסה כלשהי במערך.

סערה זוטא. דב זכין (49), איש קיבוץ הלבונה-הבשן הרגלי הגולן, המתין מומן להודמנות להצעות בפני סיעת ה"מערך על רעיונותיו לפיתרון בעיית-הפליטים.

הקיבוצניק בעל השיער המתולתל, ש"נבחר לראשונה לכנסת הנוכחית, רצה ל"ערוך ויכוח חדש על בעיית זו, ותוך כדי כך להבליט את עמדתו העצמאית במפ"ם. אחרי מאמצים רבים ניתנה לו ההזדמנות, כך נפתח הוויכוח על הנעשה בש"י חים, שגרם לכל סערת-הזוטא.

4 מחצות. לגבי פיתרון בעיית הפליטים, קיימים ארבעה מחנות עיקריים:

- הסיפוריסטים הקיצוניים, שאינם מעוניינים בפינתרון הבעייה, אלא רוצים להביא לסילוק הפליטים מהארץ. (ביניהם: איסר הראל, הרב מאיר כהנא).
- הסיפוריסטים המציעים לקלוט את הפליטים, כדי לסלול את הדרך בפני סיפוח שקט ולהוכיח ש"יהודים וערבים יכולים לחיות בצוותא תחת שילטון ישראלי." (ב"י ניהם: מנחם בגין, שמואל תמיר).
- האנטי-סיפוריסטים, המתנגדים לקליטת הפליטים, מתוך חשש שזה יסלול את הדרך בפני סיפוח שקט. (ביניהם: חלק מהיונים של המערך).
- האנטי-סיפוריסטים, המקווים שפיתרון בעיית הפליטים ייצור אווירה נוחה יותר לשלום.

למחנה רביעי זה שייך דב זכין — ר"תוכניתו ערוכה בהתאם לכך. תמריץ החוצה. מציע זכין: לפתוח מייד בשיקום הפליטים, מבלי לתכות לשלום.

● לתת לפליטים תמריצים כדי שייצאו מרצונם מן המחנות. למשל: לבנות להם שיכונים מפורזים ברחבי הגדה והרצועה, בקירבת מקומות-העבודה שלהם (אך לא לרכוז מחדש ב"שיכונים פליטים").

● להבטיח לפליטים שעלידי יצאה מן המחנות לא יפסידו את מנות-המזון שלהם מסוכנות האו"ם, ולא יוותרו על זכויותיהם ב"ישראל.

● לתת תמריץ כספי מיוחד לבעלי הר"תוכניות והעסקים שבמחנות, כדי שיוכלו להקים עסקים חדשים מחוץ למחנות. ● לממן את הפעולה באמצעות קרנות בינלאומיות, כך שהכלכלה הישראלית תרוויח מכל העניין.

העיקרון הבסיסי של זכין: יש לקלוט את הפליטים בשטחים המוחזקים, עלידי פיתוח הכלכלה והתעסוקה בשטחים אלה. זכין מקוה שבדרך זו יהיה ניתן לשקם את 60 אלף תושבי מחנות-הפליטים בגדה ואת 180 אלף תושבי המחנות ברצועה. מיס"פריים אלה לא השתנו במשך חמש השנים האחרונות, למרות כל המאמצים.

התחרות של הרלפות. אך אם קשה לפתור את הבעייה, קשה עוד יותר להביא את המערך לדיון רציני כלשהו בה.

זכין הוזמן ברוב כבוד להצעות על העבריה את המשך הדיון, לוועדה המדינית של המערך, המורכבת משרי המערך, מוכירי המיפלות ונציגי המערך בוועדת החוץ והביטחון של הכנסת. מוסד זה לא התכנס מזה למעלה משנה.

בוועדה המדינית הוצעו גולדה ודיין על בעיות השלום, נערכה התחרות של הדלי-פות. התוצאה: פתיחת הדיון בלישכת מיפלת העבודה, שבו תקפו גדולי העבודה זה את זה. בינתיים נערך דיון מקביל גם במפ"ם. כולם שיבחו את תוכנית זכין ותקפו את

דיין. ההדלפות מישיבה זו גרמו לסערה בין מפ"ם ומיפלת-העבודה. התוצאה: אפס. השבוע יימשך ה"דיון בוועדה המדינית של המערך, כשעל אבא אבן לפתוח בדיון. חוץ מזה תדון מישלחת של מפ"ם על נושא זה עם מיפלת-העבודה, לקראת ועידת מפ"ם הקרוב בה.

הדיעה הכללית: מכל העניין לא ייצא כלום, מפני צמרת מיפלת-העבודה אינה מסוגלת להחליט על שום דבר.

הבורסה

טיפוס עקשני

מדוע עולים שערי המניות

של חברת ההשקעות של בנק הפועלים?

בנק הפועלים?

לא אחת קורה בבורסה שמיניות עולות לפתע מבלי שמאחורי עלייה זו יהיה הסבר הגיוני. זה מה שאירע, כביכול, בחודש האחרון למניות החברה להשקעות של בנק הפועלים, חברת בת השול"טת ברכוש כלכלי מסועף הכולל בתוכו את מיפעל סכיני הגילוף אוקבה וחברת טלרופ, העוסקת בשילוט מואר ברחו"ר

ח"כ זכין

קיסר השטחים אינו רוצה

בות. תוך חודש אחד העפילו מניות אלה משער של 335 נקודות לשער של 370 נקודות והן ממשיכות לטפס בעקשנות. מקור העלייה, הנתמכת על-ידי קניות של בנק הפועלים עצמו, הוא בידיעות המבוססות על כוונת החברה לחלק מניות הטבה בשיעור של מניה אחת לשלוש מניות מוחזקות וכן לחלק לבעלי מניין תיה בנוסח בשיעור של 10%.

ידיעות אלה לא הוכתשו עד כה, אולם הודעת החברה עליהם מתממתה. מסתבר כי פרצו חילוקי-דעות בין הנהלת בנק הפועלים להנהלת החברה להשקעות. בעוד הנהלת החברה להשקעות רוצה להשאיר מקסימום רווחים בתוך החברה, מעוניינת הנהלת הבנק לפצות את בעלי המניות ולתת להם נתח מהרווחים ה"ריבים של החברה להשקעות.

לשפר את הסיכויים. מאחורי ה"רצון הטוב של בנק הפועלים מסתתרת כוונה פשוטה. לאחרונה הגדילו שני בני-קים גדולים במדינה — בנק לאומי ובנק דיסקונט, את הונם במידה ניכרת על-ידי הנפקה לציבור של מניות. אגרות-חוב לשטרותיהן, בנק דיסקונט, הרוצה לחזור למקום השני בבנקאות בישראל, אותו הפסיד לטובת בנק הפועלים, אף שינה את הרכב חברות הבת שלו כדי שיוכל לצרף למאזנו את מאזני הבנק למשכנתאות שלו וכן את מאזן בנק ברקליס ש"התאחד עימו.

נראה שבנק הפועלים מתכוון בעתיד לפנות אף הוא אל הציבור ולבקשו לק"נות את ניירותיו כדי להגדיל את הונגו. נקודתה נאה בצורת השתובת לבעלי המניין של החברה להשקעות של הבנק, עשויה בהחלט לשפר את סיכויי המכירה של הניירות שיוציא הבנק למכירה.

תיירות

סיירת סדין

לאחר התקדים של פיורת

הכטיחות, מבקש שריהתיירות

להקים מיטרה פרטית משו

ד"ר קרול ליכט, מנכ"ל התאחדות ה"מלונאים, נדהם. לנגד עיניו היתה מונחת הצעת-חוק שהגיש שריהתיירות, משה קול, לחברי הממשלה, ואשר כללה פרקים ה"נוגעים לבתי-מלון.

בדרך כלל, מקובל כי לפני הגשת הצעת חוק, שומע השר המגיש גם את דעת ה"ענף בו נוגעת ההצעה. במקרה הנ"ל, נסלה ההצעה כהפתעה על המלונאים, אך הסתעה גדולה יותר נגרמה להם, כאשר עיניו בסעיפים המציעים להקים משטרת מלונות מיוחדת, בעלת סמכויות כפייה מינהליות, בדומה לסמכויות המימ"ר של הצבאי בשטחים המוחזקים. המיטרה המוצעת אמורה לפלוש לכל מלון בישראל, אל לשפוש בין הסדינים והארונות והסי"רים, כדי להשגיח על רמת השירות.

העדר התבונה. המלונאים שיגרו מיברקים בהולים לשרי הממשלה, מחו על כי הצעת החוק הדנה בהם הוכנה ללא שיתופם וידיעתם. הם ביקשו מהממשלה להחזיר את החוק לשר קול, לבקשו לדון שנית בהצעה.

התקוממות המלונאים, שעד היום היו כעדר צייתן וממושמע, הדחימה את קול. אחרי הכל, נשיא המלונאים הוא שמואל (סמו) פדרמן, שאחיו יקותיאל הוא מראשי מיפלות ה"השר קול. קול הרים טלפון, ניהל שיחה ארוכה עם ד"ר ליכט, שעיקרה תחינה כי חברי ההתאחדות יפסיקו את המאבק נגדו. כפיצוי, הבטיח קול, תינתן להם הזדמנות להתנגד בעת הדיון בווע"דות הכנסת.

הנהלת המלונאים התכנסה לדיון, קיבלה דיווח על תוכן השיחה עם השר, החליטה לא לסגת. השבוע, יצא מכתב-מחאה של המלונאים לכל חברי הכנסת.

אולם המלונאים הזהירו כי לא יסתפקו במכתבים, אם סיירת סדין לא תימחק, הם מאיימים נקוט באמצעים חריפים, ש"החמור בהם — התרמת הוועידה הכלכלית הגדולה — המיפוש הכלכלי המרכזי של אירועי שנת ה"25 למדינה.

עסקים

משנה שם משנה מזל

איך ללוות רבע מיליון ל"י

ולא להחזיר

במשך שנים, ניהלו יעקב מרגליות ו"ר אשתו חנה עסק הפצת ספרים מן הגדולים בארץ. ברחוב מלצ'ט בתל-אביב, עד ש"לפני כמה חודשים התברר כי המרגליות הסתבכו בחובות של כמאתיים אלף לירות, גם להסתבכות צריך מולף. בעוד פשיטת-הרגל של מסין הספרים יעקב דנגור הרעשה את הסיפים — עברה הסתבכותו של מרגליות בשקט מוחלט. הנושים למדו לקח מפרשת דנגור, נמנעו מכל הליכים משפטיים. הסיבה: כל עוד מרגליות עובד ומרוויח, היה להם, לדעתם, סיכוי לקבל לפחות חלק מן החובות חזרה. מאידך, אם יכריזו עליו בית-המשפט כפושט-רגל, הוא יהיה פטור מהחזרת החובות.

שכיר בלבד. מרגליות חדל להפיץ תחת שמו, החל להפיץ תחת שם של אבן טובה אחרת, יהלום. אולם נראה כי הנושים מצאו הוכחות לקשרים עסקיים בינו לבין עסק זה. מרגליות חשש כי הנושים יעקלו את כספי העסק — ושינה שוב שם.

נות בשם נתיב הספר בע"מ. החברה עצמה שייכת לשני יהודים אמריקנים בעלי כסף, סמט ומורגנשטרן. הללו הסדירו לחברה את הפצת ספרי הוצאת כתו הגדולה, ש"מנה בלבד מוכר מרגליות — תחת השם החדש — 80 אלף ל"י לחודש.

התוצאה: הנושים נותרו חסרי-אונים, מרגליות טוען כי הוא שכיר בלבד, יכול לשלם על חשבון חובותיו רק כמה מאות לירות כל חודש.

הנושים יאלצו להסתפק בכך. כל עוד אין ביכולתם להוכיח כי מרגליות איננו שכיר, וכי יש לו הכנסות נוסף למשכורתו — זוהי תקוותם היחידה לראות את כספם, גם אם יאלצו לחכות שנים, בקצב הזה.

חביב קהואני (מו"כר-קפה בערבית), מ"שהיה מורה בחיפה, וממייסדי אל-ארד, חשוד שהיה המפעיל של הרשת בארץ.

המפעיל

נאיפה קהואני, אשתו של חביב, שעזבה יחד עימו את ישראל ב"1968, לטענת שירותי הביטחון היו בני הזוג קהואני המפעילים של רשת הריגול.

המפעילה

דאוד תורכי, בעל חנות הספרים החיפאי, לשעבר חבר ר"ח ומצפון, החשוד בכך כי עמד בראש, התחזורת האדומה" הסורית והיה היחיד שהכיר את כל החוליות שפעלו בה.

הבוס